

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **Wassa s. r. o.**, se sídlem Na Ladech 548/15, Liberec, zastoupen Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem se sídlem Sluneční nám. 14, Praha 5, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, v řízení o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci vedené pod sp. zn. 31 Af 45/2019 Krajskému soudu v Ústí nad Labem **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 17. 4. 2019, č. j. 33790/19/7700-10124-204230, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20. 12. 2018, č. j. 56219/18/5300-22443-702189. Tímto rozhodnutím Odvolací finanční ředitelství postupem podle § 123 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „daňový řád“), v přezkumném řízení změnilo původní výrok svého rozhodnutí ze dne 24. 10. 2018, č. j. 46619/18/5300-22443-702189, tak, že u dodatečných platebních výměrů Finančního úřadu pro Liberecký kraj na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2014, červen – srpen 2014, říjen – prosinec 2014, změnilo údaj týkající se splatnosti daně.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Přípisem ze dne 4. 7. 2019, č. j. 31 Af 45/2019 – 20, Krajský soud v Brně postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu s návrhem na přikázání věci jinému soudu podle § 9 odst. 2 s. ř. s. z důvodu vhodnosti, a to Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud v Brně poukázal na skutečnost, že proti konečnému rozhodnutí vydanému v daňovém řízení žalobce brojil žalobou podle § 65 s. ř. s. a že tato žaloba je vedena u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 59 Af 43/2018. V této procesní situaci má Krajský soud v Brně za

to, že je v zájmu rychlosti a hospodárnosti řízení (zejména s ohledem na jeden a tentýž správní spis, který je nyní pravděpodobně v dispozici Krajského soudu v Ústí nad Labem), aby Nejvyšší správní soud věc přikázal Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který současně již vede řízení o žalobě v související věci.

III.

[3] K návrhu na přikázání věci jinému soudu se vyjádřil žalobce, který poukázal na to, že žaloba obsahuje nejen námitky proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, ale i proti rozhodnutí žalovaného. Proto má za to, že by bylo nejvhodnější věc postoupit k vyřízení Městskému soudu v Praze.

IV.

[4] Návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci jinému soudu není důvodný.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. *[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. *Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*

[7] Jak již bylo výše uvedeno, v právě posuzované věci žalobce podal žalobu proti rozhodnutí ze dne 17. 4. 2019, č. j. 33790/19/7700-10124-204230. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodoval v odvolacím řízení podle § 109 a násl. daňového řádu proti rozhodnutí, kterým Odvolací finanční ředitelství v přezkumném řízení změnilo jiné své rozhodnutí ve věci (konkrétně ze dne 24. 10. 2018, č. j. 46619/18/5300-22443-702189). Žalovaný tj. Generální finanční ředitelství tak napadeným rozhodnutím v odvolacím řízení projednával rozhodnutí vydané v prvním stupni přezkumného řízení.

[8] Přezkumné řízení podle daňového řádu nelze chápat jako pokračování odvolacího řízení či jako řízení tvořící s odvolacím řízením jeden celek; jedná se o samostatné řízení o dozorčím prostředku, relativně nezávislé na původním správním řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 Afs 99/2015 - 28). Odvolací finanční ředitelství tak bylo tím správním orgánem přezkumného řízení, který rozhodoval v prvním stupni. Sídlu tohoto orgánu finanční správy je v Brně. Podle ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. je proto pro řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému v takovém přezkumném řízení příslušný Krajský soud v Brně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 50/2016 - 36, nebo usnesení téhož soudu ze dne 20. 6. 2018, č. j. Nad 137/2018 - 25).

[9] V případě tzv. delegace vhodné je její uplatnění fakultativní (srov. „může přikázat“). Jednotlivé důvody přikázání věci jsou stanoveny obecně prostřednictvím neurčitých

pokračování

právních pojmů, které je třeba v každém konkrétním případě vyložit a zvažovat jejich naplnění. Důvody jsou 1) rychlost nebo hospodárnost a 2) jiný důležitý důvod. Pojem hospodárnosti řízení nelze vztahovat pouze k nákladům řízení, které vznikají účastníkům řízení, ale je zapotřebí na něj nahlížet v kontextu celého řízení a především jej vykládat v úzké souvislosti s pojmem rychlosti řízení, jakož i jinými důležitými důvody pro delegaci vhodnou. Přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu s sebou vždy nese vyšší náklady a především řízení protahuje. Místně příslušný krajský soud, k němuž byla žaloba podána a který se s ní již obeznámil a učinil přípravné procesní úkony (např. účastníkům řízení rozeslal příslušné výzvy a poučení), musí věc předložit Nejvyššímu správnímu soudu, který věc - jsou-li pro to podmínky - přikáže jinému krajskému soudu, přičemž tento krajský soud opět musí tyto úkony opakovat a seznámit se se spisem, nemluvě o tom, že nějakou dobu potrvá, než přistoupí k projednání a rozhodnutí věci. S tím vším jsou spojené zvýšené náklady a prodloužení délky řízení. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publ. pod č. 305/2004 Sb. NSS) uvedl, že delegace vhodná je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudce, protože k ní lze přistoupit pouze v ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci, přičemž je nezbytné ji vykládat restriktivně. Jde o postup nestandardní a mimořádný.

[10] S poukazem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v nyní posuzovaném případě nejsou dány důvody pro delegaci vhodnou. Nejvyšší správní soud proto návrh krajského soudu na přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem zamítnul.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 3. října 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu